

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Ügyszám: IV/1351-1/2023.

Tárgy: Hiánypótlás

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 0 1 3 5 1 - 3 / 2023		
Érkezett: 2023 AUG 04.		
Érkezés módja:		
☐ POSTÁN	☒ @	☐ EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet:	Kezelőiroda: 34

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **Hergát Rudolf Vilmos** [REDACTED] indítványozó a fenti ügyben megküldött hiánypótlási felhívásban foglaltaknak az alábbiakban teszek eleget.

A T. Alkotmánybíróság a felhívásban hiányolta, hogy az indítványom nem tartalmaz részletes, alapjogi érveléssel is ellátott indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.

Leírta, hogy az indítványozónak a sérelmezett bírói döntéseket érdemi alkotmányossági összefüggésbe kell hozni a hivatkozott alapjog tartalmával.

Indokolás, alapjogi érvelés

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 22.B.20.437/2022/14-I. számú végzésében valamennyi lefoglalt lőfegyvert, löszert elkobozta, mely döntést a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 26.Beüf.6511/2023/5. számú végzésével csak annyiban változtatta meg, hogy a bűnjeljegyzék 9. sorszáma alatt feltüntetett 2 darab szekrénytár lefoglalását megszüntette és azokat részemre kiadni rendelte.

Magyarország Alaptörvényének (Szabadság és Felelősség) XIII. Cikk (1) bek.-e szerint: „Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.”

Az Alkotmánybíróság már igen korán, a 3009/2012. (VI. 21.) AB határozatában rögzítette, hogy a tulajdonhoz való jog alapjogként az állammal szemben garantál olyan közjogi igényt, amely alapján az állam - alapvetően, főszabályként, az Alaptörvényből következő kivételektől eltekintve - köteles tartózkodni az alapjog alanyának tulajdonosi pozíciójába történő behatolástól.

A 3009/2012. (VI. 21.) AB határozat - utalva a 481/B/1999. AB határozatra[38] - megerősítette, hogy a tulajdonhoz való jog "nem a tényleges tulajdonszerzést, a tulajdonhoz jutás jogát, a tulajdon értékcsökkentéstől mentes és végleges megtartását garantálja, hanem az állam számára ír elő kétirányú kötelezettséget. Az állam egyfelől - az alkotmányos kivételek lehetőségétől eltekintve - köteles tartózkodni a magán- vagy jogi személyek tulajdonosi szférájába való behatolástól, másfelől köteles

megteremteni azt a jogi környezetet, azt az intézményi garanciát, amely a tulajdonhoz való jogot diszkrimináció nélkül működőképesé teszi."

A korábbi beadványomban idézett Ptk-ban foglalt rendelkezések szerint édesapám hagyatéka halálával, mint egész szállt át az örököse, azaz rám.

Ezt az álláspontot erősítette meg a közjegyző is, amikor a lőfegyvereket és lőszereket öröklés jogcímén teljes hatállyal nekem adta át.

A fenti lőfegyvereket és lőszereket tehát megörököltem, azok tulajdonosa én vagyok. (Ennek tényét a másodfokú bíróság végzésének indokolásában nem vitatta).

Emellett tényyszerűen állapítható meg az is, hogy 2022. július 13-tól a szóban forgó lőfegyverekre is kiterjedően fegyvertartási engedéllyel rendelkezem.

Az előzőekben leírtak alapján leszögezhető, hogy már az első fokú bírósági végzés meghozatalának időpontjában, azaz 2023. január 20-án sem álltak fenn az elkobzás elrendelésének törvényi feltételei, ugyanis a szóban forgó lőfegyverek az én tulajdonomat képezték, és azok tartására nézve engedéllyel rendelkeztem és rendelkezem ma is.

Az általam hivatkozott alapvető jogaim, a tulajdonhoz és örökléshez való jogom sérült az első és másodfokú bíróság döntésével, mivel az elkobzással megfosztottak a fenti tárgyak feletti tulajdonjogomtól, valamennyi tulajdonosi részjogosítványom gyakorlásától.

Az Alaptörvény (SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG) I. cikkének (3) bekezdése kimondja:

*„Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más **alapvető jog** érvényesülése vagy valamely **alkotmányos érték védelme** érdekében, a feltétlenül **szükséges** mértékben, az elérni kívánt céllal **arányosan**, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”*

Az Alaptörvény fenti rendelkezése lehetőséget biztosít az alapvető jogok, így a tulajdonhoz való jog korlátozására azonban a korlátozásnak szükségesnek és arányosnak kell lennie, tiszteletben tartva az alapvető jog lényeges tartalmát.

Jelen ügyben álláspontom szerint a másik alapvető jog érvényesülése, alkotmányos érték védelme a jogállamiság, az állam büntetőhatalmi jogosítványa {Alaptörvény ALAPVETÉS B) cikk (1) bek.; C) cikk (3) bek.} a bíróság által hivatkozott Btk. 72. § (1) bek. c) és d) pontjaiban jut kifejezésre, melyekre alapítja a bíróság az elkobzás jogszerűségét.

Nem vitatom, hogy a fentiek alapján korlátozható a tulajdonhoz való jog, amennyiben a korlátozás egyéb feltételei fennállnak.

1. Vizsgálni kell, hogy jelen ügyben szükséges-e a tulajdonhoz való jogom korlátozása.

Az elkobzás szükségessége körében vizsgálni kell, hogy a jelen ügyben ezen legszigorúbb, a tulajdonhoz való jogom teljes megfosztásával járó intézkedés alkalmazása elkerülhetetlen-e.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 72. § (1) bek. c) pontja szerint el kell kobozni azt a dolgot, amelyre a bűncselekményt elkövették.

Az elsőfokú határozatban rögzítettek szerint is a nyomozó hatóság édesapámmal szemben, halála okán, a büntetőeljárást 2021. szeptember 30-án megszüntette. Ennek eredményeképpen az ő bűnössége és a bűncselekmény elkövetése megállapítására nem került sor, azaz a **Btk. 72. § (1) bek. c) pont szerinti elkobzási ok nem áll meg.**

A Btk. 72. § (1) bek. d) pontja szerint el kell kobozni azt a dolgot, amelynek a birtoklása a közbiztonságot veszélyezteti, vagy jogszabályba ütközik.

Ahogy arra a bírósági határozatok is kitérnek, 2022. július 13-tól rendelkezem olyan lőfegyvertartási engedéllyel, ami feljogosít engem az ügy tárgyát képező lőfegyverek, lőszerek tartására.

Ennek okán a tárgyi lőfegyverek, lőszerek tartása, részemre történő kiadása a közbiztonságot nem veszélyezteti, jogszabályba nem ütközik, a társadalomra nem veszélyes.

Álláspontom szerint a fentiek alapján az elkobzás velem szembeni alkalmazása nem szükséges.

2.) Arányosság

Vizsgálni kell, hogy a jogkorlátozás (elkobzás) súlyosabbnak bizonyul-e az elkobzáshoz kapcsolódó jogalkotói célkitűzés fontosságánál.

Tekintettel arra a tényre, hogy elkobzás tényállásszerű cselekmény elkövetőjével szemben alkalmazható, a fentiekben rögzítettek alapján leszögezhető, hogy mind az elsőfokú, mind pedig a másodfokú bírósági végzés a törvényi feltételek hiányában rendelte el az elkobzást, sértve ezzel Magyarország Alaptörvénye XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz és örökléshez, illetve az öröklés útján történő tulajdonszerzéshez való alapvető jogomat. A tulajdonhoz való alapjog garantálja a megszerzett tulajdonjog védelmét az elvonás ellen. Az elkobzásnak az az esete, amelynek elrendelésére a Btk-ban szabályozott tényállási elemek hiányában kerül sor, sérti a tulajdonhoz való alapjogot. A támadott bírósági végzések a jogszerűen tulajdonomba került azon lőfegyverek elkobzásával, melyek tartására nézve

engedéllyel rendelkezem, „túllépték” azt az ésszerű határt, amely a tulajdonelvonást megalapozhatja.

Egyfelől tehát kijelenthető, hogy a jogkorlátozás (elkobzás) a legsúlyosabb, teljes mértékű, ami jogfosztásnak tekinthető.

Mi a jogalkotói célkitűzés az elkobzás alkalmazásánál?

Közbiztonság, jogbiztonság fenntartása.

Ahogy azt a jelen és az első beadványomban is leírtam, bűncselekmény elkövetésének a megállapítására a büntetőeljárás során nem került sor.

Az időközben megszerzett engedéllyel én jogszerűen tarthatom az elkobzott lőfegyvereket, lőszereket.

Azok általam történő birtoklása jogszabályba nem ütközik, a közbiztonságot nem veszélyezteti, a társadalomra nem veszélyes.

Megjegyezni kívánom továbbá azt is, hogy az állam büntetőigényét érvényesíteni hivatott Fővárosi Főügyészség a lefoglalt lőfegyverek részemre történő kiadását indítványozta, átiratában azt jelezve, hogy az elkobzásra nem volt törvényes lehetőség.

A fenti alapjogi érvelés alapján megállapítható, hogy a velem szemben alkalmazott intézkedés a legsúlyosabb, a tulajdonhoz való jogom megfosztását hordozza, amelynek alkalmazása nem szükséges, ezért a bíróság döntése alaptörvény-ellenes.

Tisztelettel:

Kelt: Budapest, 2023. augusztus 3.

[Redacted Signature]
Hergát Rudolf Vilmos indítványozó